

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 227/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Roštárom, advokátska kancelária, Štúrova 27, Turzovka, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva nebyť opakovane trestne stíhaný podľa čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 1 T 5/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva nebyť opakovane trestne stíhaný podľa čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca (ďalej aj „okresný súd“) pod sp. zn. 1 T 5/2014.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva nebyť opakovane trestne stíhaný podľa čl. 50 ods. 5 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod

sp. zn. 1 T 5/2014, pretože tento súd trestným rozkazom sp. zn. 1 T 5/2014 zo 7. mája 2014 rozhodol, že sťažovateľ je vinný zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, ako i prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo ho odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Okresný súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výroky o trestoch uložených sťažovateľovi trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 3 T 98/2013 z 23. augusta 2013 pre prečin podvodu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s uloženým trestom odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 103/2012 z 13. septembra 2012 pre prečin podvodu podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s uloženým trestom povinnej práce v trvaní 80 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Sťažovateľ podal 20. novembra 2014 na okresnom súde návrh na povolenie obnovy konania sp. zn. 2 Nt 16/2014. Návrh na povolenie obnovy konania sťažovateľ opieral okrem iného aj o skutočnosť, že trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2 T 103/2012 z 13. septembra 2012 bol sťažovateľom v čase rozhodovania porušovateľa v konaní sp. zn. 1 T 5/2014 už vykonaný, skutočnosť, ktorú však porušovateľ nepreveroval pred uložením súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona. Sťažovateľ videl v uvedenom naplnenie podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd po prejednaní návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Nt 16/2014 uznesením z 25. marca 2015 odmietol návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1 T 5/2014. Proti citovanému uzneseniu okresného súdu o odmietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal sťažovateľ v zákonnej lehote sťažnosť. O sťažnosti sťažovateľa rozhodoval Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“), ktorý zrušil citované uznesenie okresného súdu, avšak návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej

na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 5/2014 uznesením sp. zn. 2 Tos 54/2015 z 15. júla 2015 zamietol, v dôsledku čoho „sťažovateľ nedosiahol nápravu právoplatného rozhodnutia porušovateľa - trestného rozkazu zo dňa 07.05.2014 sp. zn.: 1T/5/2014“.

Uznesenie krajského súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania bolo 14. augusta 2015 doručené ustanovenému obhajcovi sťažovateľa, ktorý predmetné uznesenie zaslal sťažovateľovi do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku. Obhajcovi sa vrátilo 25. augusta 2015 ako nedoručené z dôvodu, že adresát je neznámy. Sťažovateľ si prevzal uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tos 54/2015 z 15. júla 2015 osobne na okresnom súde 16. októbra 2015.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ]... v zmysle ustanovenia článku 50 ods. 5 Ústavy SR spočívajúce v tom, že nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby bolo postupom Okresného súdu Čadca v trestnom konaní vedenom pod sp. zn.: 1T/5/2014 porušené.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 12.000,-€, ktoré je Okresný súd Čadca povinný sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]..., uhradiť do 2 (dvoch) mesiacov od doručenia nálezu Ústavného súdu SR.

Uznesenie

Okresný súd Čadca je povinný sťažovateľovi [REDAKOVANÉ]... nahradiť trovy konania pred Ústavným súdom SR vo výške 296,44 € na účet právneho zástupcu sťažovateľa JUDr. Michala Roštára, advokáta so sídlom Ak ul. E. Štúra 27, číslo účtu... a to v lehote 2 (dvoch) mesiacov od doručenia uznesenia Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Princíp subsidiarity znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonom upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (m. m. I. ÚS 6/04, IV. ÚS 179/05, IV. ÚS 243/05, II. ÚS 90/06, III. ÚS 42/07).

Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta „porušenie jeho základného práva a slobody upraveného ustanovením článku 50 ods. 5 Ústavy SR, nakoľko porušovateľ v konaní ním vedenom pod sp. zn.: 1T/5/2014 uložil sťažovateľovi podľa § 42 ods. 2 TZ súhrny trest i za trestný čin, za ktorý si sťažovateľ mu pôvodne uložený trest povinnej práce trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 13.09.2012 sp. zn.: 2T/103/2012 v rozsahu 80 hodín už riadne vykonal, v dôsledku čoho sa porušovateľ dopustil pri ukladaní súhrnného trestu sťažovateľovi v konaní 1T/5/2014 porušenia základného práva sťažovateľa tým, že sťažovateľovi opätovne ukladal trest za trestný čin, za ktoré malo byť odsúdenie sťažovateľa pridržajúc sa § 92 ods. 2 TZ zahladené z dôvodu riadneho vykonania trestu sťažovateľom“.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania. Sťažovateľ v petite sťažnosti napadol *postup okresného súdu v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 5/2014*.

Keďže ústavný súd je viazaný petitom sťažnosti podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, zaoberal sa len sťažovateľom napadnutým postupom okresného uvedeným v petite.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že trestné konanie predstavuje od svojho začiatku až po koniec organický celok, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizáciou garancií na ochranu práv a slobôd zo strany orgánov činných v trestnom konaní môžu a majú naprávať, resp. korigovať prípadné predchádzajúce pochybenia týkajúce sa aj porušenia základných práv a slobôd označených v čl. 127 ods. 1 ústavy. Preto spravidla až po právoplatnom skončení trestného konania možno sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy namietat porušenia ústavou chránených základných práv a slobôd, ku ktorým došlo v priebehu trestného konania a neboli v jeho priebehu odstránené.

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ mal v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinné prostriedky na ochranu v sťažnosti označených práv, ktoré mali byť porušené namietaným postupom okresného súdu (ktoré aj využil), preto ústavný súd odmietol jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci (obdobne napr. I. ÚS 47/2010).

Navyše, podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Namietané konanie na okresnom súde bolo skončené trestným rozkazom sp. zn. 1 T 5/2014 zo 7. mája 2014, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 31. júla 2014. Sťažnosť na ústavnom súde sťažovateľ podal 30. novembra 2015, teda zjavne po uplynutí 2-mesačnej lehoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. apríla 2016